

ਸੋਜ਼ਸ਼ੀ ਅਤੇ ਰਿਊਮੈਟਾਇਡ ਆਰਥਰਾਈਟਸ

ਸੋਜ਼ਸ਼ ਵਾਲੀ ਆਰਥਰਾਈਟ ਜੋੜ ਦੀ ਪਰਤ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੋਜ਼, ਸਖ਼ਤੀ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ 'ਤੇ ਜੋੜ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

Kieran Hirpara © ① ③ 4.0

ਇਹ ਪੰਨਾ ਮਸ਼ੀਨ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। **ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ** ਹੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ

ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਜੋੜ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹਨ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਾਗਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਅਕਸਰ ਸਧਾਰਨ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਛੇ ਹੱਥ ਪਹੁੰਚਾ ਕੇ ਬ੍ਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸ਼ਰਟ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਧਕਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉੱਚੀਆਂ ਅਲਮਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਣਾ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੌਰਾਨ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਿਨ ਭਰ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡਾ ਦਰਦ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰਗਰਮ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਾ ਸਰਗਰਮ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਕਈ ਵਾਰ ਸਖ਼ਤੀ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਬਲ ਜਾਂ ਨਿੱਤਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਸੌਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਦਰਦ ਤੁਹਾਡੀ ਆਰਾਮ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸੋਜ਼ ਵਾਲੇ ਆਰਥਰਾਈਟਸ (inflammatory arthritis) ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਤਜਰਬਾ ਹੈ।

ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰ ਘਸਾਈ-ਪਹਿਨਾਈ ਆਰਥਰਾਈਟਸ (wear-and-tear arthritis) ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਸਰਜਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜੋੜ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸਰਜਰੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਬਲ, ਘੁਟਣ ਜਾਂ ਕੰਬਲ ਲਈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਦਾ ਉੱਚ ਜੋਖਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਿਕਿਤਸਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸਰਜਰੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੋਜ਼ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸਰਜਰੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਜੋਖਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਰੀਜ਼ ਫ਼ਾਇਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੁਧਾਰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਕੁੱਲ ਨਿੱਤਲਾ ਬਦਲਣ (total hip replacement) ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਘੱਟ ਦਰਦ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰਾਂ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਰਜਨ ਤੁਹਾਡੇ ਘੁਟਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਰਜਰੀ ਵਿਧੀ ਚੁਣਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਬੋਟ-ਸਹਾਇਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਵਰਗੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਟੋਡੇ (ankle) ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਨਤੀਜੇ ਹੋਰ ਆਰਥਰਾਈਟਸ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ।

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ (osteoporosis) ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਖਭਾਲ ਟੀਮ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋੜ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਡੈਨੋਸੁਮਾਬ (denosumab) ਵਰਗੀਆਂ ਇਲਾਜਾਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਜੋਖਮਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਾਇਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਫ਼ਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਰਜਨ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਖਾਸ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਪ੍ਰੋਫ਼ਾਈਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਢਾਲੇਗਾ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਰਿਊਮੈਟਾਇਡ ਆਰਥਰਾਈਟਿਸ ਇੱਕ ਆਟੋਇਮਿਊਨ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਮਿਊਨ ਸਿਸਟਮ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਜੋੜਾਂ ਦੀ ਪਰਤ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਰਤ ਨੂੰ ਸਾਈਨੋਵੀਅਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਜੋੜ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਨ ਅਤੇ ਲੁਬਰੀਕੇਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਸਤੀਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਸਤੀਨ ਸੋਜ਼ਿਸ਼ (inflammation) ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਜ਼ਦੀ ਅਤੇ ਮੋਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਚਿਕਨਾ ਕਵਰਿੰਗ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਰਟੀਲੇਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਟੀਲੇਜ ਇੱਕ ਸਾਕ ਅਬਜ਼ਾਰਬਰ (shock absorber) ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਰਗੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਦਰਦ, ਸਖ਼ਤੀ ਅਤੇ ਸੋਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸੋਜ਼ਿਸ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ ਕਈ ਜੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਲਗਾਤਾਰ ਉਤੇਜਨਾ ਜੋੜ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਬਣਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਟੈਂਡਨ, ਜੋ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਸਮੇ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਫੈਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਟੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲਿਗਾਮੈਂਟ, ਜੋ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਢਿੱਲੇ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜ (deformity) ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਸਿਸਟਮਿਕ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜੋੜ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਦਰਦ ਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ।

ਇਸ ਸੋਜ਼ਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇਆ ਨੁਕਸਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਓਸਟੀਓਪੋਰੋਸਿਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੱਡੀਆਂ ਖੁਦ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੰਗੂਰ (fragile) ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਰਜਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੋੜ ਬਦਲਣ ਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰਜਨ ਇਸ ਕਮਜ਼ੋਰ ਟਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੋਜ਼ਿਸ਼ ਵਾਲਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਸਰਜਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਰਿਊਮੈਟਾਇਡ ਆਰਥਰਾਈਟਿਸ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣ-ਪੁਰਾਣੇ ਆਰਥਰਾਈਟਿਸ (wear-and-tear arthritis) ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਿਹਤ ਸੰਬੰਧੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਜਾਂ ਸੰਕਰਮਣ ਦੇ ਉੱਚ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਰਜਰੀ ਹਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਯਾਤਨਾ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਰਜਨ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਸ ਜੋੜ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੈਸੀਜ਼ਰ ਨੂੰ ਢਾਲੇਗਾ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਨਰਮ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਗੇ। ਟੀਚਾ ਚਲਣ-ਫਿਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਧਾਰਨ ਪਹਿਨਣ-ਪੁਰਾਣੇ ਆਰਥਰਾਈਟਿਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵੱਧ ਹਨ, ਨਤੀਜੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਿੱਪ ਜਾਂ ਕਨੀ ਬਦਲਣ ਵਰਗੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਅਧਿਨਿਹਤ ਸੋਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਨਵਾਂ ਜੋੜ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੁੱਲ ਸਿਹਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਤੁਹਾਡੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਜੋੜ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗੱਠੀਆ (arthritis) ਹੈ। ਰਿਊਮੈਟਾਇਡ ਗੱਠੀਆ ਇੱਕ ਸਿਸਟਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਖਰਾਬ-ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗੱਠੀਆ (wear-and-tear arthritis) ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਜਟਿਲ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੋੜ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸਰਜਰੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਿੱਪ ਜਾਂ ਘੁਟਣ (knee) ਬਦਲਣ ਵਰਗੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਘੱਟ ਦਰਦ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਅਕਸਰ ਗੈਰ-ਸੋਜ਼ ਵਾਲੀ ਗੱਠੀਆ (non-inflammatory arthritis) ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰ ਸਧਾਰਨ ਓਸਟੀਓਆਰਥਰਾਈਟਿਸ (osteoarthritis) ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸੋਜ਼ ਵਾਲੀ ਗੱਠੀਆ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਧ (shoulder) ਸਰਜਰੀ ਵਿੱਚ ਚਿਕਿਤਸਕ ਅਤੇ ਸਰਜਰੀ ਸੰਬੰਧੀ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜੋਖਮ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਖਰਾਬ-ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਰਜਰੀ (revision surgery) ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦਾ

ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟੱਬੀ (ankle) ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਗੱਠੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਕੋਰ ਘੱਟ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਮਿਲੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰਿਊਮੈਟਾਇਡ ਗੱਠੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਓਸਟੀਓਪੋਰੋਸਿਸ (osteoporosis) ਵੀ ਹੈ, ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਡੈਨੋਸੁਮਾਬ (denosumab) ਵਰਗੀਆਂ ਇਲਾਜਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਜੋੜ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜੋਖਮ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੋਜ ਵਾਲੀ ਗੱਠੀਆਂ, ਓਸਟੀਓਆਰਥਰਾਈਟਿਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਸਰਜਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਿਕਿਤਸਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜੋਖਮ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਜੋਖਮਾਂ ਬਾਰੀ ਸੱਚਾਈ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਰੀਜ਼ ਚੰਗੇ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੇਰੇ ਸਾਵਧਾਨ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਰਜਨ ਇਹਨਾਂ ਖਾਸ ਜੋਖਮਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨੂੰ ਢਾਲੇਗਾ। ਉਦੇਸ਼ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਲ-ਫਿਰਾਲ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੋ ਅਤੇ ਦਰਦ ਘਟਾ ਸਕੋ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਹ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਹੋਵੇ।